

Locale Belangen

Orgaan van de Vereeniging voor Locale Belangen.

Verschijnt den 1sten en 16den van elk maand.

De Vereeniging is opgericht in 1912 en als rechtspersoon erkend bij Gouvernementsbesluit d. d. 1 Juli 1922 No. 75. Zij stelt zich ten doel, de ontwikkeling van het gewestelijk en plaatselijk zelfbestuur en de algemeene belangen van locale ressorten te bevorderen.

Commissie van Redactie:

H. J. DROST, F. W. M. KERCHMAN, G. de RAAD, R. SLAMET.

Redactie-Secretaris: H. OBBINK.

Redacteur voor lokaal-technische aangelegenheden: J. J. G. E. RÜCKERT.

Vaste medewerkers: Mr. C. J. van HASSELT, Gerard JANSEN, Mr. M. D. de JONG,
Th. van KEMPEN, en Dr. H. J. LEVELT.

Opneming van een stuk beteekent niet, dat de Redactie zich met den inhoud vereenigt.

Alle stukken uitsluitend te adresseeren: POSTBOX 38, SEMARANG.

Op den goeden weg??

In het vorig nummer van ons orgaan besprak de Heer Rückert de nieuwe maatregelen der Regeering, die andermaal de locale ressorten en thans zwaarder, treft in hunne inkomsten. De geachte schrijver meent aan deze donkere wolk een zilveren rand te ontdekken, die echter naar het ons voorkomt, meer waarde zou hebben, als hij in contanten kon worden omgezet. Hij hoopt n. l. dat deze groote vermindering der Landsbijdragen, in enkele gevallen zelfs stopzetting van geheel de uitkeeringen, zal leiden tot meerdere eerbiediging van de autonomie der locale besturen, tot meerdere waardeering ook van de decentralisatie zelve.

Tot ons leedwezen kunnen we ons bij deze meening niet aansluiten. De Heer Rückert zegt o. m., dat in vele ressorten versterking der eigen middelen niet zal kunnen uitblijven. Dat beteekent dus verzwaring van de lasten voor de burgerij. Maar is er nu in gemoede iemand, die meent, dat men in dezen tijd, in eenigen lokalen raad een meerderheid zou kunnen krijgen voor een opdrijving der locale belastingen? We zouden wel eens willen zien, hoe voorstellen in dezen geest door de raden zouden worden ontvangen.

Deze betoogtrant is een merkwaardig voorbeeld van de wijze, waarop men, zich blindstarende op één zaak, alle andere dingen van zeer onder-

geschikt belang gaat achten. Het zijn toch niet alleen de Landsfinanciën, die in deplorabelen toestand verkeerden, ook de financiën van de meeste, zoo niet alle bewoners van ons goede Land bevinden zich in een dalende lijn, die nog altijd niet wil ombuigen. Terwijl handel en industrie kwijnt, terwijl alle beroepen den terugslag ondervinden van den nood der tijden, zouden de autonome gebiedsdeelen moeten overgaan tot een verzwaring van lasten. Het is bijna ongelooflijk, dat een dergelijke meening serieus kan verdedigd worden, maar nog vreemder doet de gedachte aan, dat hieruit meerdere waardeering voor de decentralisatie zou voortvloeien.

Ons is ook niet ter oore gekomen, dat de Regeering dezen raad heeft gegeven aan de zelfstandige gebiedsdeelen. Nergens heeft de Heer Strik gezegd in antwoord op de hem voorgehouden bezwaren: „Ge kunt toch nieuwe belastingen opleggen indien ge anders de korting niet kunt dragne.” Integendeel meenen we zelfs, dat de Regeering zich zou verzetten tegen een dergelijke pseudo-financieele politiek.

Hoezeer ook het werk der gemeenten ondergeteekende ter harte gaat, wanneer in dezen tijd een voorstel kwam tot verhooging van belastingen of invoering eener nieuwe belasting, dan zou hij een kort en krachtig neen voldoende antwoord achten.

De Heer Rückert acht het mogelijk, dat de door hem gedroomde verzwaring van lasten de publieke belangstelling zou aanwakkeren. We zijn er van overtuigd, dat deze belangstelling zeer zeker zou verhoogd worden, maar dat ze zich vooral zou uitstrekken over de vraag: „Kunnen we niet van dien Raad afkomen.” Die verhoogde belangstelling zal niet leiden tot een eigen *moeten* en daardoor een eigen *kunnen*, maar tot een eigen *nalaten*.

Bovendien als men inderdaad eens zoover kwam, dat de belasting op zeker punt verhoogd werd, wie waarborgt ons dan, dat de Regeering het volgend jaar niet met nieuwen moed zou beginnen de lokale geldmiddelen voor dekking van 's Lands tekort aan te wenden? Want met de totale stopping van de landsbijdragen aan de autonome ressorten zijn alle mogelijkheden nog bij lange niet uitgeput. Elke verbetering van de lokale geldmiddelen in positieven zin, beteekent op het oogenblik voor de Centrale Regeering een nieuw punt van aanval voor verdere bevoordeeling van 's Lands kas.

De geachte schrijver wijst op de ideeële voordeelen, welke aan hetgeen thans staat te gebeuren, verbonden zijn. Doch hij vergeet, dat het ideeële met het ideale reeds lang op de vlucht geslagen zijn in de lands politiek en dat thans alleen het zakelijke den doorslag geeft. Het wordt voor de Locale Raden een harden strijd om kapitaalverlies te ontgaan. De vleugels zijn hun, uit harde noodzaak, laten we het aannemen, lam geslagen, maar laat men ze geen ideeële voordeelen voorspiegelen, die in de toekomst niets anders zullen blijken te wezen, dan verstuivende châteaux en Espagne.

In deze tijden zegt de Regeering niets toe, belooft niets, geeft niets in

ruil, zij
haar hi

De H
stap in
schappe

Kan
de han
gedachte
onvatba

De sc
en binne
Dit zou
ressort
halve ve
men den
toe zal

Het ei
het Land
schrijven
reeds mi
waar zij
ding ona

Ieder,
als een k
kritisch
's Lands

waarnaar
merkt de
strekking

Voorsch
en deerl
gebiedsde

muren, b
sels. Wij
der locale

er in een
die rade
hadden, i
van het
middelen
voorges
leven de

ruil, zij neemt met vaste hand, laten we dankbaar zijn, dat het ideeële haar hierbij niet in den weg staat.

De Heer Rückert zegt, dat de malaise in één klap brengt een belangrijke stap in de richting van erkenning der volwaardigheid der lagere gemeenschappen door de Regeering. We vermogen nog niet, dien stap te herkennen.

Kan men zich werkelijk voorstellen, dat de Regeering zich het heft uit de hand zou laten nemen, wat het opleggen van belasting betreft? Deze gedachte is misschien ideeël, zeker niet ideaal, doch voor verwezenlijking onvatbaar.

De schrijver meent, dat een eigen belastinggebied zal worden toegekend en binnen dat gebied, volledige vrijheid van handelen worden toegestaan. Dit zou dan moeten beteekenen verruiming van het belastinggebied der ressorten, anders heeft het geen zin, maar voor het Land beduidt dit derhalve verenging van het eigen belastinggebied, maar hoe theoretisch moet men denken, om te gelooven dat binnen afzienbaren tijd de Regeering hier toe zal overgaan.

Het eindrapport van de Commissie voor de financieele verhouding tusschen het Land en de lagere ressorten is de bundel papieren, waaraan de geachte schrijven zich vastklemt, maar hij moet erkennen, dat het op dit oogenblik reeds min of meer verouderd is. De principes zijn niet aangetast, het moge waar zijn, maar voor de Regeering zijn zij in dezen tijd en onder deze leiding onaanvaardbaar.

Ieder, die niet alleen op den toestand van 's Lands financiën zit te kijken als een kip op een streep, maar de Regeeringsmaatregelen nog een weinig kritisch bekijkt, weet, dat hoezeer de bezuiniging en de saneering van 's Lands geldmiddelen een goed doel is, dit toch niet het eenige is, waarnaar de Regeering streeft. In en door haar financieële programma bemerkt de opmerkelijke toeschouwer allerlei paragrafen, die een veel wijdere strekking hebben.

Voorshands is de decentralisatie geslagen, laten we het erkennen, volop en deerlijk geslagen. De wetten en ordonnantiën, die de zelfstandige gebiedsdeelen en hun autonomie schenen te beschermen als hechte muren, bleken voor de stormtroepen der Regeering slechts vooze staketsels. Wij zien niet in de nu wel zeer vergedreven korting op de inkomsten der locale raden het dagen der werkelijke decentralisatie, doch wel zien wij er in een oproep tot nieuwen en harden kamp. Geplukt en berooid staan die raden, die schier zonder uitzondering evenwichtige huishoudingen hadden, in staat den druk der benarde tijden te weerstaan, aan het einde van het jaar 1931 en moeten machteloos toezien, dat hun, na overleg, de middelen ontnomen worden, hun taak behoorlijk af te werken, zelfs na de voorgeschreven korting op de inkomsten der ambtenaren. Maar in hen blijft leven de gedachte, dat slechts die Regeering op den duur zegenrijk kan

werken, die gebruik makend van de bestuurskracht, welke in de onderscheiden lagen van het volk bestaat, deze organiseert en ze aandeel geeft in de Regeering, ze oproepend tot medebestuur, *onder toekenning van de benodigde middelen*.

Thans zijn de autonome gebiedsdeelen financieel lamgeslagen, ontmoedigd. Vooruitgang schijnt voorshands onmogelijk en stilstand beteekent achteruitgang. Die periode van teruggang moeten we door, ze is onontkoombaar.

Maar zoo zal het niet blijven. Naarmate de raden duidelijke zwakte moeten demonstreeren, naar die mate zal groeien het protest en indiezelfde mate zal groeien het verlangen naar *werkelijke* decentralisatie, toekenning van reële autonomie.

De eenig juiste politiek voor de locale raden is thans: Handhaven wat gehandhaafd kan worden, laten loopen, wat men niet kan onderhouden. Geen verzwareing der belastingen voor de ingezetenen, maar wachten tot de Regeering weder in de mogelijkheid verkeert ideeële motieven te schuiven in de plaats der zakelijke, die haar thans beheerschen.

Voor de toekomst blijve de strijd voor het *recht*, dat de locale gebiedsdeelen hebben op de uitkeeringen van het Land, omdat zij de *taak* van het Lande gedeeltelijk overnamen. We schreven het reeds eerder, die uitkeeringen zijn geen aalmoezen aan de zelfstandige gebiedsdeelen toegeworpen, die verkeerde gedachte straalt in het artikel van den Heer Rückert ook weder door. De Regeering verklaart, dat zij niet aan haar *verplichtingen* kan voldoen, waar velen meenen, dat zij haar *gunsten* intrekt. Wedererkenning van de rechten op de landsuitkeering is het doel, waarnaar van nu af aan moet gestreefd worden en met grooter kracht, naarmate de financieele horizon begint op te klaren, al lijkt die tijd thans nog verre.

Thans geen verzet, niet door congres noch door protest, hetzij zoo, maar ook geen streven naar consolideering van deze situatie. Wat prijsgegeven moet, worde straks heroverd.

S e m a r a n g, 22 November 1931.

G. DE RAAD.

Periodieke herziening der strafverordeningen.

(*Artikelen 85 S. G. O., 58 L. R. O. en 69 R. O.*)

Artikel 85 S. G. O.

1. De raad verklaart tenminste eenmaal in de vijf jaren, welke door hem vastgestelde verordeningen, tegen welke overtreding straf is bedreigd, nog zullen gelden.

2. Dit geschiedt bij eene verordening, vermeldende de titels der geldende verordeningen, zoome de datum v. n. de Javasche Courant of van het provinciaal blad, waarin zij geplaatst zijn, dan wel bij gedeeltelijke handhaving dier verordeningen, de bepalingen die nog zullen gelden.

Van alle periodieke gemeentelijke plichten is de z.g. vijfjaarlijksche herziening er wel een, waarbij men de meeste kansen heeft, dat de voorgeschreven termijn wordt overschreden.

Voor al hier in Nederlandsch Indië is een tijdige nakoming dezer vijf-

jaarlijks
op een
geven. (C
wordt al
men daa
hare kra
Artike
raad ver
teljken)

Deze
alleen ee
door Mr.
Kleintjes
p. 174 (

Een at
bestaand

De m
komen te
sing zou

Hier w
schouwd

Daar d
zich zelf

trekking

vroegere
toegepast

Een de
meer voo

of wanne
van krach

Een vr
te stellen

85 S. G. O.

Hierbij
is overge

vindt in he

Uit dit
des wetge

Lid 1 v
„Tenmi
algemeene
Uit de

jaarlijksche verplichting wel zeer moeilijk te bewaken. De vele mutaties op een gemeentelijke secretarie kunnen hiertoe gemakkelijk aanleiding geven. Gelukkig is aan het voorschrift geen enkele sanctie verbonden en wordt algemeen aangenomen, dat wanneer de raad verzuimt dit na te komen daardoor de bestaande strafverordeningen niet worden beroofd van hare kracht.

Artikel 85 S. G. O. behelst enkel een maatregel van orde, wanneer de raad verzuimt het na te leven, is hij nalatig in de vervulling van een wettelijken plicht.

Deze zienswijze vindt haar grond in de algemeen erkende regel, dat alleen een latere regeling een vroegere kan opheffen en wordt ook betoogd door Mr. J. Oppenheim in „het Nederlandsch Gemeenterecht” en Mr. Ph. Kleintjes, Staatsinstellingen van Nederlandsch-Indië vijfde herziene uitgave p. 174 (arrest H. R. 19 Maart 1906 W. 8353).

Een andere vraag is wat de gevolgen zijn, wanneer een of enkele der bestaande strafverordeningen niet in de opsomming worden opgenomen.

De meeste schrijvers nemen aan, dat de niet vermelde verordeningen komen te vervallen ook zelfs wanneer de niet vermelding op een vergissing zou berusten.

Hier wordt dus de weglating der verordening in de opsomming beschouwd als een vorm van stilzwijgende intrekking.

Daar de vijfjaarlijksche verordening beschouwd moet worden als een op zich zelf staande regeling, wordt door het erkennen der stilzwijgende intrekking de hierboven gestelde regel dat „alleen een latere regeling een vroegere kan opheffen”, niet geschonden, al wordt zij in dit geval negatief toegepast.

Een dergelijke stilzwijgende opheffing eener verordening of bepaling kan meer voorkomen en wel wanneer zij in strijd komt met een latere regeling of wanneer in de verordening zelve de tijd is bepaald gedurende welke zij van kracht zal zijn.

Een vraag, welke ik eigenlijk aan het begin van dit artikel had behooren te stellen, is wat eigenlijk de bedoeling des wetgevers is, welke aan artikel 85 S. G. O. heeft voorgezet.

Hierbij dient in aanmerking te worden genomen, dat artikel 85 S. G. O. is overgenomen van artikel 58 der L. R. O. en dit artikel zijn oorsprong vindt in het oude artikel 178, thans artikel 208 der Nederlandsche Gemeentewet.

Uit dit Nederlandsche artikel nu blijkt ten duidelijkste de bedoeling des wetgevers.

Lid 1 van dit artikel luidt:

„Tenminste eenmaal in de vijf jaren verklaart de raad, *ten gevolge* „eener algemeene herziening, welke dier verordeningen nog gelden”.

Uit de woorden „ten gevolge eener algemeene herziening” blijkt, dat de

bedoeling heeft voorgezeten den Raad, als locale regelaar, te dwingen periodiek alle strafregelingen, ook die afkomstig van het gezag, dat door hem is opgevolgd de revue te laten passeeren en dat de verklaring, welke van deze verordeningen nog zullen gelden, een gevolg moet zijn van deze grondige herziening.

Inderdaad kan een dergelijke herziening een zeer nuttig effect hebben, omdat daardoor dikwijls verordeningen en bepalingen aan het licht komen, die in ongebruik zijn geraakt of wel hun rechtsgrond hebben verloren.

De wetgever heeft getracht te voorkomen, dat bepalingen zouden blijven voortbestaan, die aan den aandacht van het gemeentebestuur zijn ontsnapt en welke, oorspronkelijk op andere toestanden berekend, bij de toepassing verkeerde gevolgen zouden kunnen hebben.

De Nederlandsche Gemeentewet geeft ter bestrijding van dit euvel behalve de z. g. periodieke herziening nog een ander middel en wel de bij artikel 207 (oud 177) aan de commissie voor de strafverordeningen of waar deze niet bestaat, aan burgemeester en wethouders, opgelegde plicht tot een aanhoudend onderzoek, aan welke van de bepalingen der plaatselijke verordeningen, tegen wier overtreding straf is bedreigd, voortdurende kracht is toe te kennen en het doen van jaarlijks verslag terzake aan den raad van de uitkomsten van dit onderzoek.

Merkwaardig is, dat dit artikel niet in de L. R. O. of S. G. O. is overgenomen en men hier denkt te kunnen volstaan met een vijfjaarlijksche herziening.

Waarom de periodieke herziening voorts is beperkt tot de strafverordeningen is een open vraag; ten onrechte heeft de wetgever hier al te getrouw het corresponderende artikel der Gemeentewet gevolgd. Voor de niet strafrechtelijke regelingen zal een gedwongen periodieke herziening evenzeer nuttig kunnen zijn.

Thans wordt een partieele of algeheele wijziging meestal eerst ter hand genomen, wanneer zich bij de toepassing der verordening moeilijkheden voordoen of op andere wijze de wenschelijkheid daarvan aan het licht komt.

Het gevolg hiervan is, dat verouderde bepalingen dikwijls langen tijd van kracht blijven zonder dat de aandacht hierop valt.

Zoowel het Nederlandsche artikel als het Indische openen de mogelijkheid om ook de verordeningen slechts gedeeltelijk te handhaven en dus à contrario slechts enkele bepalingen stilzwijgend te doen vervallen.

Voor zoover mij bekend is hiervan door de Nederlandsch Indische gemeentebesturen nog geen gebruik gemaakt.

In de meeste gevallen zal er wel de voorkeur aan worden gegeven voor een dergelijke verordening een geheel nieuwe regeling in de plaats te stellen, daar aan een verordening, waarin zoodanig verouderde bepalingen voorkomen, welke noodwendig intrekking behoeven, ook wel andere fouten zullen kleven,

Bij e
meentev
redactie

Volge
dier ver
worden
dreigd,

De re
het hed

Oppe
verorden
zijn ver
word g

Dit n
van het
toch zel
gelden.

Toch
weglatir
niet zou
rijzen of
nen wor

Tot s
den bes
derhalve
79 S. G.

In het
administ
op pagin
geldende

„Deze
„dening

Bij he
verse ge
kondigin
verorden
Courant
gerezen.

Ook 1
West-Jav
schrijven
Provincia

Bij een vergelijking tusschen artikel 208 (178) der Nederlandsche Gemeentewet en artikel 85 S. G. O. is nog een opvallend verschil in de redactie te constateeren.

Volgens de Nederlandsche wetgeving dient de raad te verklaren „welke dier verordeningen nog gelden”, terwijl volgens artikel 85 S. G. O. dient te worden verklaard, welke verordeningen „tegen wier overtreding straf is bedreigd, nog *zullen* gelden”.

De redactie van het Nederlandsche artikel heeft dus slechts betrekking op het *heden*, terwijl de S. G. O. een verklaring voor de toekomst voorschrijft.

Oppervlakkig beschouwd zou men hieruit kunnen afleiden, dat aan eene verordening volgens de Nederlandsche wetgeving andere gevolgen zouden zijn verbonden dan aan die, waarbij de redactie van artikel 85 S. G. O. word gevolgd.

Dit meen ik echter ten zeerste te moeten betwijfelen en wel op grond van het feit, dat uit eene verklaring, welke verordeningen „nog gelden” toch zeker wel is af te leiden, dat deze in de toekomst nog zullen blijven gelden.

Toch meen ik goed te doen door op dit verschil te wijzen, daar door weglating van het woord „zullen” in een vijfjaarlijksche verordening deze niet zou voldoen aan artikel 85 der S. G. O. en derhalve twijfel zou kunnen rijzen of daaraan wel de kracht eener vijfjaarlijksche verordening zou kunnen worden toegekend.

Tot slot nog de vraag of de z. g. vijfjaarlijksche verordening moet worden beschouwd als een verordening, welke strafbepalingen inhoudt en zij derhalve alvorens te kunnen worden afgekondigd vooraf ingevolge artikel 79 S. G. O., de goedkeuring van het College van Gedeputeerden behoeft.

In het „Handboek voor de beoefening van de praktijk der Gemeente-administratie” van D. Kooiman, tweede herziene druk ziet men onder het op pagina 631 gegeven voorbeeld eener „verordening, aanwijzende de nog geldende strafverordeningen” de volgende toelichting:

„Deze verordening moet worden behandeld als een gewone strafverordening”.

Bij het nagaan der verschillende „vijfjaarlijksche” verordeningen van diverse gemeenten hier in Indië blijkt, dat vrijwel algemeen met bloote afkondiging werd volstaan, uit het onderschrift onder de „vijfjaarlijksche” verordening van de Gemeente Soekaboemi van 24 Juli 1925 (Javasche Courant 1925 No. 75) blijkt echter, dat te dien aanzien wel eens twijfel is gerezen.

Ook het College van Gedeputeerden van den Provincialen Raad van West-Java heeft blijkbaar getwijfeld hoe te handelen en heeft zich bij schrijven ddo. 2 Januari 1931 No. W. 53/11/16 II, opgenomen in het Provinciaal Blad van West-Java 1931 pag. 180, en in „Locale Belangen”

van 16 Mei 1931 18de jaargang pagina 429, tot de Regeering gewend met het verzoek wel te willen doen weten, of verordeningen als de onderwerpelijke, al dan niet aan het goedkeuringsrecht onderworpen geacht moeten worden.

Het College vindt o.a. een argument voor het onderworpen zijn aan het goedkeuringsrecht in het feit, dat artikel 208 (178) lid 3 der Gemeentewet, volledigheidshalve, de gelijkwaardigheid der handhavingsverordeningen met strafverordeningen boven allen twijfel stelt.

Het in hetzelfde Provinciaal Blad opgenomen antwoord van de Regeering luidde ontkennend.

De Regeering gaat daarbij van het standpunt uit, dat hoewel algemeen wordt aangenomen, dat wanneer een raad nalaat een verordening op te nemen, deze verordening als vervallen moet worden beschouwd, daarmede nog niet is gezegd, dat aan de wel opgesomde verordeningen nieuw leven wordt ingeblazen; slechts in dat geval zou eventueel de meening kunnen worden verdedigd, dat de vijfjaarlijksche verordening *nieuwe* strafbepalingen geeft.

Voor wat betreft het door het College van Gedeputeerden aan art. 208 (178) lid 3 ontleent argument, zoo verklaart de Regeering dat Haars inziens het uitdrukkelijk toepasselijk verklaren van de op de strafverordeningen betrekking hebbende artikelen er juist op wijst, dat de wetgever er van is uitgegaan, dat deze verordening op zich zelve *niet* als een strafverordening kan worden aangemerkt.

Deze zeer pertinente uitspraak van de Regeering heft dus allen twijfel t. a. v. de behandeling op, en kan in den vervolge worden volstaan met bloote afkondiging zonder vooraf de goedkeuring van het College van Gedeputeerden te vragen.

Cheribon, November 1931.

DALLINGA.

Decentraliana.

Deelname van locale ambtenaren aan het Gouvernements architectsexamen.

Bij Gouvernements besluit van 3 September 1931 No. 28 is de Dir. B. O. W. gemachtigd om provinciale — en regentschapsambtenaren, die daartoe het verzoek doen, vergunning te verleenen tot deelneming aan de in het besluit van 12 December 1929 No. 1. (Bijblad No. 12196) bedoelde examens voor de benoembaarheid tot de betrekkingen van architect en bouwkundig architect bij den Waterstaat en 's Lands Burgerlijke Openbare Werken, mits zij — ter beoordeeling van den Dir. B. O. W., na overleg met den betrokken Gouverneur c.q. den betrokken Regent — voldoen aan

overeen-
ling in
Landsr

Bezo
landsdi

De a
toe te
hooger

Als
landsdi
gemeen
volledig
en toe
Regeeri
bezoldi
werpen

Bevor
Aang
autonom
1931 No
dat zoo
beschik
kregen
mentsho
zaam ge
daaraan
innemen

Oploss
Blijke
houdend
vraagstu
regelend
de fout
geven v

*) In v

overeenkomstige eischen als is § 4 van bijlage C van de voormelde regeling in Bijblad 12196 zijn gesteld ten aanzien van het aldaar bedoelde Landspersoneel.

Bezoldiging van ter beschikking van zelfstandige gemeenschappen gestelde landsdienaren.

De aan de ter beschikking van autonome gemeenschappen landsdienaren toe te leggen bezoldigingen mogen niet lager en ook niet beduidend hooger zijn dan in de overeenkomstige landsbetrekking.

Als gedragslijn wenscht de Landvoogd te zien aangenomen, dat geen landsdienaar ter beschikking van een provincie of een als zelfstandige gemeenschap aangewezen gedeelte daarvan zal worden gesteld, dan nadat volledig uitsluitel zal zijn verkregen omtrent de voorgenomen positieregeling en toe te kennen bezoldiging en nadat een en ander de goedkeuring der Regeering heeft kunnen wegdragen. Tusschentijsdsche wijzigingen in de bezoldigingsregeling zijn mede aan het oordeel der Regeering te onderwerpen.

(Regeerings rondschriften ddo. 5 Augustus 1931 No. 1844/D.)

Bevordering van ter beschikking van provincies gestelde landsdienaren.

Aangezien het omvangrijke vraagstuk van de personeelsvoorziening der autonome gemeenschappen blijkens Regeerings rondschriften van 5 Augustus 1931 No. 1845/D *) in studie is genomen, stelt de Regeering het op prijs, dat zoolang terzake nog geen definitieve regeling kan zijn getroffen, de ter beschikking gestelde landsdienaren van provinciewege niet dan na verkregen instemming van de Regeering dan wel van het betrokken Departementshoofd, indien deze autoriteit de benoemingsbevoegdheid heeft, werkzaam gesteld worden in een hooger rang — onder het genot van de daaraan verbonden inkomsten — dan dien, welken zij in den landsdienst innemen.

(Regeerings rondschriften ddo. 5 Augustus 1931 No. 1846/D.)

Oplossing van het personeelsvraagstuk der autonome gebiedsdeelen.

Blijkens Regeerings rondschriften van 5 Augustus j.l. No. 1845/D *) houdende regelen teneinde te geraken tot oplossing van het personeelsvraagstuk der autonome gebiedsdeelen is, de Regeering eindelijk in deze regelend opgetreden. Zooals reeds meerdere malen werd besproken, heeft de fout om de provincies op Java in te stellen zonder zich rekenschap te geven van de moeilijkheden op het gebied der personeelsvoorziening, zich

*) In verband met de beschikbare ruimte niet opgenomen.

ernstig gewroken. De provincies, van meening, dat de instellingsordonnantie haar de verplichting oplegde zoo spoedig mogelijk te geraken tot de vorming van eigen personeelscorpsen, namen, toen bleek dat dit personeel niet uit het Lands corps te betrekken was, links en rechts personeel aan. Een en ander heeft bij de openbare diensten hier te lande tot een bedenklijk overschot aan technische krachten geleid, hetgeen thans, nu een ernstige depressie allerwege tot versobering dringt, te meer gevoeld wordt. Het kan dan ook slechts voldoening wekken, dat thans eindelijk besloten is te doen, waarmede men had moeten beginnen het treffen van de regelingen op personeelsgebied, die onverbrekkelijk verbonden zijn aan het overdragen van een zoo groot gedeelte van den landstaak op autonome gemeenschappen als door de Wet op de Bestuurshervorming wordt voorgeschreven.

Zooals uit het hooger bedoeld rondschrijven blijkt, is de getroffen regeling een provisioneele; bovendien werd de f. g. Gouvernements Secretaris E. A. Zeilinga aangewezen om het personeelsvraagstuk in studie te nemen.

Hoe de verdere ontwikkeling van dit vraagstuk zal zijn, valt niet te zeggen. Wel blijkt uit de nota van toelichting, die in verband met den omvang niet kon worden afgedrukt, dat bij de Regeering de moeilijkheden, die met de personeelsvoorziening op de Buitengewesten verwacht worden, zwaar wegen, zoodat vrij zeker nog in lange jaren niet zal worden overgegaan tot afschaffing van het instituut der ter beschikking stelling.

Intrekking van niet afgekondigde verordeningen acht de Regeering niet bepaald noodzakelijk.

Mocht het evenwel toch gewenscht voorkomen tot intrekking van bedoelde verordeningen over te gaan, dan zal deze intrekking niet bij gewoon besluit doch bij verordening moeten geschieden, aangezien naar het oordeel der Regeering een verordening als zoodanig is voltooid, wanneer alles is geschied wat voor haar totstandkoming noodig is, d.w.z. met haar vaststelling door den betrokken raad.

Hieruit volgt dat een dergelijke verordening, ook al is zij door het ontbreken van afkondiging nog niet verbindend, door de overheid als verordening moet worden behandeld, zoodat de herziening of intrekking daarvan op dezelfde wijze dient te geschieden als van eene reeds in werking getreden verordening, namelijk bij verordening en niet bij besluit.

Naar de meening van den Gouverneur-Generaal bestaat er verder geen enkel bezwaar tegen om in gevallen, dat een niet-afgekondigde verordening wordt ingetrokken, de afkondiging zoowel van de oorspronkelijke als van de intrekkingsverordening achterwege te laten, aangezien reeds uit de vaststelling van de verordening tot intrekking uitdrukkelijk de wensch van den betrokken raad blijkt om de oorspronkelijke verordening niet in werking te doen treden.

(*Provinc. blad van Midden-Java, blz. 388—1931*).

Kan
Naa
houde
credie
Het
trokke
De
voorst
maar
Wor
verleer
den D

De l
De v
bestaa
voorzit
M. B. v
oud-di
Orie, a
Aan
mingsp
bijzond
ten (Su
Volksra
Welk
Regeeri
een beg
Staten-
alle aar

Verbe
Nu d
overgaa
nemen,
ontstaar
wegenn
zijn, zo
terde w
Gevra

Kampong-verbetering in 1932. Crediet van hoogstens f 100.000.

Naar het Nieuws verneemt, moeten de Stadsgemeenten ernstig rekening houden met de mogelijkheid, dat de Regeering in 1932 in het geheel geen crediet beschikbaar zal stellen voor de subsidieering van kampongverbetering.

Het staat inmiddels reeds vast, dat het aanvankelijk voor dit doel uitgetrokken crediet van f 350.000,— in geen geval gehandhaafd kan blijven.

De Adviseur voor de Decentralisatie doet thans aan de Regeering het voorstel, het crediet voor kampong-verbetering niet geheel te schrappen, maar tot een maximum van f 100.000 te limiteeren.

Wordt dit voorstel door de Regeering aanvaard, dan zullen de subsidies verleend worden in de volgorde, bepaald door de urgentie van de door den Dienst der Volksgezondheid goedgekeurde verbeterings-projecten.

De Bestuurshervorming. Studiecommissie der Vereeniging Indië-Nederland.

De vereeniging Indië-Nederland (V. I. N.) heeft een commissie ingesteld, bestaande uit de heeren A. M. Hens, oud-lid van den Raad van Ned-Indië, voorzitter; L. Berkhout, oud-resident; G. J. van Dongen, oud-resident M. B. van der Jagt, oud-gouverneur van Soerakarta; A. H. Maas Geesteranus, oud-directeur B. B.; J. J. Mendelaar, controleur B. B. met verlof; A. J. A. Orie, assistent-resident met verlof, en C. Poortman, oud-resident, leden.

Aan deze commissie is de bestudeering verzocht van het bestuurshervormingsplan voor de buitengewesten van Ned.-Indië, waaromtrent — in het bijzonder over den bovenbouw, namelijk de indeeling van die buitengewesten (Sumatra, Borneo en de Groote Oost) — de Indische Regeering aan den Volksraad een uitspraak had gevraagd bij aanvullende begrooting voor 1932,

Weliswaar heeft de Volksraad zich ten deze reeds met de inzichten der Regeering vereenigd, maar aangezien een dergelijk besluit (vaststelling van een begrooting) bij de wet moet worden goedgekeurd, krijgen, ook de Staten-Generaal de gelegenheid zich daarover uit te spreken, zoodat er alle aanleiding is deze zaak nog eens van deskundige zijde te doen belichten.

(Aneta, den Haag).

Verbetering van kampongwegen. Prijsvraag van de N. I. W. V.

Nu de verschillende stadsgemeenten in Ned.-Indië er meer en meer toe overgaan de zorgen voor de in haar gebied gelegen kampons op zich te nemen, is hier te lande een nieuw vraagstuk op het gebied van wegenbouw ontstaan, n.l. betreffende de verbetering van het grootendeels onverharde wegennet in deze kampongcomplexen, waarmee groote bedragen gemoeld zijn, zoowel voor de verbetering zelve, als voor het onderhoud der verbeterde wegen.

Gevraagd wordt de algemeene richtlijnen aan te geven, welke door de

met deze werken belaste diensten kunnen worden gevolgd, om in bedoelde kampongcomplexen te komen tot een zoo goed en economisch mogelijk ingericht weggennet, (gelet op de onderhoudskosten, welke de verschillende wegconstructies met zich brengen) beantwoordend aan het gebruik, dat er van gemaakt wordt of moet worden.

De te leveren beschouwingen dienen vergezeld te gaan van de teekeningen betreffende: de dwarsprofielen der verschillende wegtypen, de afwateringen, de plaatsing van eventueele leidingen voor water, gas, electriciteit en faecaliën, alsmede de wegconstructies zelf, enz.

De uitgeloofde prijs bedraagt f 500,— waarvoor desverlangd een gouden medaille, geslagen op het stempel der N. I. W. V., kan worden uitgereikt.

Oplossingen worden ingewacht vóór 30 September 1932 per aangeteekend schrijven, gericht aan den Voorzitter der N. I. W. V., adres Hoogeschoolweg 4, Bandoeng.

(Ned.-Ind. Wegen Vereeniging, publicatie No. 108).

Aanbesteding van Bouwwerken bij overheid en particulieren in Ned.-Indië.

Bij de verwezenlijking van een bouwgedachte is het voor den bouwheer naast het vaststellen der bouwplannen van het grootste belang te beslissen over de wijze van uitbesteding der bouwwerkzaamheden.

Als zoodanig zijn er vier, n.l.:

- 1e. het aanbod van een enkel aannemer;
- 2e. het aanbod van meerdere, daarvoor speciaal uitgenoodigde aannemers (aanbesteding op uitnoodiging);
- 3e. het aanbod van alle voor de uitvoering van het werk belangstellende aannemers (openbare aanbesteding);
- 4e. het aanbod van aannemers door meer- of minder-bieden op de eenheidsprijzen (submission).

De eerstgenoemde aard is meestal gebruikelijk bij grootere maatschappijen, die met bouwfirma's in vaste relatie staan, of kleine bouwers, die voor hun spaarpenningen een rendabele geldbelegging wenschen.

De onder 2) genoemde wijze vindt steeds meer ingang bij grootere bouwheeren en zelfs vooraanstaande maatschappijen geven in den laatsten tijd daaraan de voorkeur; in speciale gevallen gaat ook het Gouvernement tot deze soort van aanbesteding over.

De onder 3) aangegeven werkwijze is bij de overheidsdiensten, voornamelijk Gouvernement en Provincie voorgeschreven, terwijl ook de Gemeenten dit voorbeeld volgen.

De onder 4) vermelde wijze is hier in Indië of in Holland niet gebruikelijk, wordt echter voornamelijk bij overheidsdiensten in Frankrijk, Duitschland, Zwitserland, Oostenrijk, Tsjecho-Slowakië, enz. met succes toegepast.

Met den aard der aanbesteding hangt nauw samen de volledigheid van

de uit
planne
eenigd
tegen
meerd
lichtin

Niet
ging in
in het

De
van op
welke
zijn ve
gelijkh
geven.

De
vrij, hi
uitnoo
Indië

Zoo
de ont
toelich
verschi
gevallen

Aan

bepalen

In h

de aar

prijzen

worder

Alho

zicht o

blijken

die bij

process

In h

kelijker

aan ver

behand

De r

*) Zi

de uitwerking der ontwerpstukken. Terwijl bij het uitwerken der bouwplannen, zoo het opmaken en de uitvoering daarvan in één hand zijn vereenigd, meestal een klein bestek, waaruit de verplichtingen van aannemer tegenover bouwheer blijken, voldoende zal zijn, zal bij uitnoodiging van meerdere gegadigden uiteraard het vaststellen der voorwaarden en de toelichting op de uitvoering uitvoeriger moeten geschieden.

Niet zonder invloed op de inschrijving zullen ook de voor de mededinging in aanmerking komende gegadigden zijn, hun bekwaamheid, ervaring in het bouwbedrijf, enz.

De overheidsdiensten hebben hierin de in het reglement voor het houden van openbare aanbestedingen gegeven voorschriften op te volgen, volgens welke geschikt- en gegoedheids-verklaringen van den betrokken resident zijn vereischt. Reeds vroeger werd door schrijver dezes *) een andere mogelijkheid om te oordeelen over de geschiktheid van den aannemer aangegeven.

De particuliere bouwheer of architect is wat de keuze betreft veel meer vrij, hij zal de hem reeds bekende of door collega's aanbevolen aannemers uitnoodigen; immers openbare aanbestedingen bij particulieren zullen in Indië hoogst zelden voorkomen.

Zooals bekend dienen als grondslag voor de inschrijving in den regel de ontwerpplannen vergezeld van het bestek en voorwaarden, waarin nadere toelichtingen zijn gegeven, voorschriften zijn vermeld, omschrijvingen der verschillende werkzaamheden en leveringen zijn opgenomen, enz. In enkele gevallen wordt ook een staat van hoeveelheden verstrekt.

Aan den inschrijver wordt het overgelaten de noodige hoeveelheden te bepalen en de begroting op te maken, waarop zijn aanbod is gebaseerd.

In het inschrijvingsbiljet is alleen het totaal bedrag genoemd, waarvoor de aannemer het voorgeschreven werk tot stand zal brengen. Eenheidsprijzen voor eventueel meer- en minderwerk komen daarin niet voor; deze worden meestal eerst na de gunning in onderling overleg vastgesteld.

Alhoewel bij deze soort van inschrijving de bouwheer dadelijk een overzicht over de als bindend te beschouwen totale bouwkosten verkrijgt, zijn blijkens de in de praktijk opgedane ervaringen nadeelen daaraan verbonden, die bij de uitvoering dikwijls bronnen van meningsverschil, twist en processen kunnen zijn.

In het particuliere zullen deze geschillen in de meeste gevallen gemakkelijker op te lossen zijn dan bij overheidsdiensten, aangezien de laatste aan verschillende administratieve voorschriften gebonden zijn, die een soepele behandeling van geschilpunten niet toelaten.

De nadeelen dezer wijze van inschrijving zijn reeds bij verstrekking der

*) Zie *De W. I.* No. 5—1931: Overheid en bouwbedrijf.

gegevens aan de gegadigden merkbaar. Ieder der inschrijvers heeft voor zich de hoeveelheden uit te trekken, de begrooting samen te stellen, een studie te maken van de hem door zijn inschrijving opgelegde verplichtingen; werkzaamheden, die naar omstandigheden zeer omvangrijk en kostbaar kunnen zijn. De eisch van de zijde der aannemers, hiervoor schadeloos gesteld te worden, is niet ongegrond. Sommige der bouwheeren in Holland hebben derhalve voor deze werkzaamheden bij de aansteding een vergoeding toegezegd, aangezien anders de aannemers onderling een regeling der schadeloosstelling zien te treffen.

Het feit dat de aannemer bij zijn aanbod elke verantwoording betreffende de juistheid zijner berekening op zich moet nemen, zal hem nopen ter vrijwaring van schade een post voor risico in zijn aannemingsom op te nemen.

De grootte van dat bedrag zal afhankelijk zijn van den omvang en den aard van het werk, van den hem voor de prijsopgave beschikbaar gestelden termijn en andere factoren, die met de uitvoering en de levering verband houden.

Een verder nadeel van deze aard van inschrijving is, dat uit de bekend gestelde aannemingsom niet is af te leiden, welke bedragen op de verschillende werkzaamheden, leveringen, enz. komen. Het vaststellen van eenheidsprijzen na de gunning is vaak een bron van oneenigheid en lastige onderhandelingen omdat hierbij de belangen van den aannemer direct betrokken zijn.

Niet zelden zullen voorkomende tekorten uit deze posten gedekt moeten worden of wel is het behalen van winst eerst daaruit mogelijk.

Komen hierbij nog teekeningen en bestrekken, welke meer of min globaal zijn opgezet, zoo is het leed bij de uitvoering en de afrekening zoowel voor den bouwheer als voor den aannemer niet te overzien.

Bij openbare diensten, die over daarvoor geschikt technisch personeel beschikken, en voor bouwheeren, die zich van de hulp van particuliere architecten bedienen, zou het geen onmogelijkheid zijn de voorbereiding voor een aanbesteding zoodanig te treffen, dat de genoemde nadeelen worden ondervangen.

Alvorens tot aanbesteding over te gaan moeten door overheidsdiensten of particuliere architecten de ontwerpplannen en de begrooting zijn opgemaakt. De bouwheer is daarmede op de hoogte van de bouwkosten van het voorgenomen bouwwerk. Zijn de bouwplannen en de begrooting in overeenstemming gebracht met de bij bestek en voorwaarden gestelde eischen, dan zal bij de aanbesteding tusschen de geraamde bouwkosten en de inschrijvingsbedragen geen groot verschil kunnen bestaan.

Zijn er groote verschillen, dan is de oorzaak meestal gelegen in het berekenen van grootere risicoposten, schadeloosstellingen enz. door de aan-

nemers,
verplicht

Waar
culire a
doende
bij de i
maken.

Een l
keurige
volledig
schriften
tijd en

De a
werk m
ken, en
routine
neer op
offertes

De d
1e. gee
feite
2e. gee
als
3e. het
verr
4e. het

Wij m
niet als
rekening
in kosten
marge in
kosten e
bijzonder

Is hier
opgave v
moeten v

Door v
hoeveelhe
den aann
voor de
dienst o
opgedrag

nemers, tengevolge van de hun opgelegde, reeds vroeger uiteengezette verplichtingen.

Waar zooals wij gezien hebben door de overheidsdiensten of de particuliere architecten het werk voor de prijsopgave grootendeels en met voldoende nauwkeurigheid moet zijn verricht, lijkt het mij geen bezwaar daarvan bij de inschrijving door de aannemers zooveel mogelijk gebruik te doen maken.

Een behoorlijke begrooting met de betrekkelijke hoeveelheden en nauwkeurige omschrijving der verschillende onderdeelen en werkzaamheden, zoo volledig mogelijk opgemaakte ontwerpplannen en verder nog nadere voorschriften of voorwaarden van algemeenen aard, zullen veel besparing aan tijd en kosten geven.

De aannemer heeft na deze wijze van voorbereiding der inschrijving geen werk meer met het samenstellen der hoeveelheden, studie der ontwerpstukken, enz. doch slechts prijzen in te vullen, hetgeen hem ingevolge zijn routine geen bijzondere moeite kan veroorzaken. Zijn inschrijving komt dus neer op het opgeven van eenheidsprijzen, evenals andere leveranciers hun offertes opmaken.

De daaruit voortvloeiende voordeelen zijn :

- 1e. geen betaling van schadeloosstelling aan den aannemer voor werk dat feitelijk vóór de aanbesteding is verricht;
- 2e. geen opzet voor risico voor eventuele vergissingen bij de hoeveelheden als anderszin;
- 3e. het verkrijgen van bindende eenheidsprijzen nog vóór de gunning voor verrekening van meer- en minderwerk;
- 4e. het overzicht over de kosten der verschillende onderdeelen en leveringen.

Wij moeten hier echter vooropstellen, dat de opgegeven hoeveelheden niet als bindend mogen worden beschouwd, maar steeds voor latere verrekening in aanmerking moeten komen. Daardoor zullen weliswaar verschillen in kosten van sommige onderdeelen ontstaan, echter zullen bij voldoende marge in de hoeveelheden en voor onvoorziene uitgaven, de totale bouwkosten en de werkelijk besteede kosten niet veel van elkaar afwijken, tenzij bijzondere afwijkingen of wijzigingen gedurende den bouw plaats hebben gehad.

Is hier aangetoond welke voordeelen aan de voornoemde wijze van prijsopgave voor beide partijen (bouwheer en aannemer) verbonden zijn, zoo moeten wij ook eventuele nadeelen nader beschouwen.

Door verstrekking der begrooting (zonder prijzen) met de ingeschreven hoeveelheden en de noodige ontwerp- eventueel ook detailteekeningen aan den aannemer ten behoeve van de prijsopgave, zal de verantwoordelijkheid voor de verstrekte gegevens moeten berusten bij den betrokken overheidsdienst of particulieren architect, aan wien deze werkzaamheden zijn opgedragen.

De verantwoording op den aannemer te laten rusten zooals dit veelvuldig uit bestrekken kan worden afgeleid, is ongewenscht, ja zelfs voor de ontwikkeling van verantwoordelijkheidsgevoel bij de betrokken personen schadelijk.

Van een particulieren architect of een technischen dienst mag verwacht worden, dat hij voor het door hem gedane werk ook de volle verantwoordelijkheid draagt.

Niet te ontkennen is dat daarmede de taak van voornoemde personen of diensten wordt verzwaaard, temeer waar ook de contrôle op de verrichte werkzaamheden intensiever zou moeten worden.

Ter vaststelling van den werkelijk verrichten arbeid op het werk is een opname en contrôle noodig; voor den aannemer beteekent dit geen meer werk, aangezien hij dit voor de betaling aan werklieden, onderaannemers, enz. toch moet doen, terwijl het voor de directie noodig is ter vaststelling van eventueel meer- of minderwerk. De directie zal bij de tot dusver gevolgde methode zich echter beperken tot de voor de vaststelling van meer- of minderwerk noodige opmetingen, terwijl ze thans genoodzaakt is alle hoeveelheden te controleeren.

Bij grootere bouwwerken is in den regel een met het dagelijksch toezicht belaste persoon aangesteld, aan wien deze meerdere contrôle kan worden opgedragen. De opname der hoeveelheden aan ontgraving, fundeering, enz. tegelijk met die van den aannemer kunnen geschieden, zoodat contrôle onmiddellijk na het verrichte werk mogelijk wordt.

Zijn de verrichte werkzaamheden systematisch opgenomen en gecontroleerd, zoo is de afrekening zonder veel moeite en meeningsverschillen samen te stellen. Evenmin als de bouwheer werkzaamheden behoeft te betalen, die niet of slechts ten deele zijn uitgevoerd, heeft de aannemer werk te verrichten, waarvoor hij geen betaling zou ontvangen.

De bouwheer kan echter van den aannemer eischen, dat de op zijne kosten verrichte werkzaamheden in een behoorlijken staat zijn samengesteld en met de noodige teekeningen of berekeningen zijn verduidelijkt.

De aannemer zou dus afrekeningsplannen en staten moeten indienen die, na gecontroleerd te zijn, den bouwheer een overzicht geven over alles wat met zijn gegeven bouwopdracht verband houdt.

Hiermede is het niet te onderschatten voordeel bereikt, dat bij latere wijzigingen, bijbouwingen of anderszins de bestaande toestand is vastgelegd en de noodige gegevens daaruit zonder moeite en kosten geput kunnen worden.

Met de specificatie der werkzaamheden in de begrooting is het mogelijk enkele leveringen of werkzaamheden uit deze te lichten en deze afzonderlijk uit te besteden.

Waar geroutineerde speciale firma's aanwezig zijn wordt van deze werkwijze thans reeds gebruik gemaakt; ik verwijs hier slechts naar de ver-

schillen
machine
grooter

Zool
firma's

vereenig
moeten

Bij t
bouwbe
zijn de
en de b

Onder
De B.
en Neder
Verslag
met het
Verslag
Verzan
vastgeste
Meded
„De bete

Ben o
tot lid
tot 2e
Rhemrev;

Verke
tot lid
Resident
tot lede
Mr. J. M.

schillende installaties als gas en water, electrisch licht, electrische stroom, machinerieën, enz., ijzer- en gewapend betonconstructies, zoodra deze van grooter omvang zijn.

Zoolang echter niet op alle plaatsen van Nederlandsch-Indië dergelijke firma's aanwezig zijn, zal de tegenwoordige toestand nl. grootst mogelijke vereeniging der bouwwerkzaamheden onder één aannemer, gehandhaafd moeten blijven.

Bij toenemende ontwikkeling der verschillende bouwvakken van het bouwbedrijf en specialiseering daarvan, zal het in de toekomst mogelijk zijn de splitsing der verschillende werkzaamheden nog meer door te voeren en de bouwkosten te verminderen.

(De Waterstaats-Ingenieur
Ir. R. Baumgartner)

Ontvangen boekwerken.

Onder dankzegging ontvingen wij:

De B. B. L. en Indianisatie, uitgave der Vereeniging van Bouwkundigen en Nederlandsch Indie;

Verslag van den toestand der Stadsgemeente Semarang over het jaar 1930 met het supplement daarop;

Verslag der Provincie Midden Java over 1930.

Verzameling der voornaamste door den Provincialen Raad van West-Java vastgestelde verordeningen, andere dan ambtenarenregelingen;

Mededeeling No. 96 van het Centraal Kantoor voor de Statistiek getiteld „De beteekenis van Ned-Indie uit Internationaal economisch oogpunt.

Personalia.

Benoemd:

tot lid van den Provincialen Raad van West-Java, M. G. Meyer, Sabang;
tot 2e plaatsvervangend burgemeester van Meester-Cornelis, W. V. Rhemrev;

Verkozen:

tot lid in de Medebestuurs commissie, H. A. Lincklaen Westenberg, Resident van Cheribon.

tot leden van den Provincialen Raad van Midden-Java, Mr. H. J. Boelen
Mr. J. M. van Walsem en Keuls.

Maleisch Gedeelte.

Tentang menggoenakan pasal 42 O. K.

(Dupliek)

Oleh karena menilik isinja karangan toean Katjinta jang kedoea kalinja (lihatlah karangan diblakang karangan ini.) ternjatalah bahwa pengarang terseboet beloem mempoenjai kejakinan, bahwa pemandangannja adalah kliro, maka terpaksa di oeraikan poela pendapatan kami dengan lebih djeias dibawah ini.

Toean Katjinta telah toelis, bahwa mempertimbangkan maksoednja, tidaklah biliau mendapat sesoeatae penoendjoekan bahwa perkataan „voordracht” dalam pasal 42 O. K. itoe haroes diberikan pengartian jang terbatas (beperkt) dan merasa tidak ada salahnja kalau perkataan itoe diberi pengartian jang biasa (gangbaar) jaitoe : „lijst pertelaan dari orang² jang dipadjoekan boeat pilih dengan diberi nomer roentoetan jang paling disoekai oleh jang memperboeat pertelaan itoe.”

Soenggoehpoen sebatoelnja tidak moedah menjatakan „pengartian biasa” dari perkataan voordracht tadi, sebab tentang hal inipoen soedah banjak perselisihan fikiran.

Mitsalnja djika adalah doea orang anggo’a voorstel pada soeatoe persidangan soepaja A. diangkat mendjadi lid ini atapoen lid itoe, benarkah voorstellan itoe haroes di dihanggap sebagi „voordracht”? Sepandjang perasan kami, demikianlah tidak boleh dihanggap sebagi „voordracht” tetapi „aanbeveling”.

Begitoepoen haroeslah dihanggap sebagai „aanbeveling” djika lid-lid tadi memadjoekan A dan B, kandidaat A sebagi kandidaat No. 1 dan B sebagi kandidat No. 2 boeat diangkat, (baik mendjadi lid soeatoe commissie, biarpoen lid madjelis koemetir).

Djoegalah apabila madjelis koemetir memadjoekan lijst pertelaan dari doea kandidat A dan B tadi, haroeslah perboeatan itoe dihanggap sebagi „aanbeveling”.

Hal jang sedemikian itoe atjap kali dihanggap sebagi „voordracht” tetapi sesoenggoehnja aanggapan itoe kliroe. Menoeroet jurisprudentie maka perboeatan² demikian haroes dihanggap sebagi „aanbeveling”. Perkataan ini dalam praktik tidaklah sering terpakai, dan hanjalah dipakai dalam wet-wet sadja oentoek memperbedakan dengan perkataan „voordracht”.

Boekti² bahwa dalam wet-wet (oendang²) diperbedakan maksoednja perkataan „aanbeveling” dan „voordracht”, dapatlah diketahoei dari pasal 5 ajat 2 O. K. dan pasal 42 S. G. O.

Pasal 5 ajat 2 O. K. boenjinja demikian :

„De overige leden worden benoemd door den Gouverneur, na indie-

ning do
sonen
Ataup
Gouver
kan do
Ternj
an „aar
Deng
toek me
perkataan
oang n
Soeda
kataan
beveling
roesnj
Oente
pasal 4
„De s
dracht (
college
atau
raad at
dibikin
Dalam
dalam h
voordrac
boeat to
Oleh
tetapi ol
Ordonna
mempela
perkataan
nakan de
Raden
diselidiki
O K. jan
Begito
apabila k
Pasal
pasal 59
1. De

ning door den regent van een *aanbeveling* (spat dari kami) van twee personen voor elke te vervullen plaats."

Ataupun dalam bahasa Indonesia: „Lid-lid jang lain diangkatnja oleh Gouverneur, jaini setelah menerima porstelan dari regent, jang memadjoe-kan doea orang kandidat bagi tiap^o kedoedoekan jang haroes diisinja."

Ternjatalah bahwa selain perkataan „voordracht" adalah djoega perkataan „aanbeveling", jang soedah tentoe maksoednja *tidak* sama.

Dengen sengadja Wetgever memakai doea perkataan itoe, tidak lain oentoek memperbedakan maksoednja antara doea perkataan itoe, sebab perkataan-perkataan tadi seomoemnja dalam praktik tertjampoer maksoednja, sehingga oiang mendjadi bingoeng.

Soedah tidak perloe diterangkan poela, bahwa djika orang memakai perkataan „aanbeveling", maka jang berhak mengangkat *tidak* terikat oleh aanbeveling itoe, sedang djika dipakainja perkataan „voordracht" maka seharoesnjalah jang berhak mengangkat terikat oleh voordracht itoe.

Oentoek mendjelaskan pemandangan ini maka baiklah diselidiki djoega pasal 42 S. G. O. Pasal ini boenjinja.

„De secretaris van den raad wordt benoemd door den raad uit een *voordracht* (spat. dari kami) van ten minste twee personen, opgemaakt door het college van burgemeester dan wethouders."

atau dalam bahasa Indonesia. „Secretaris dari raad haroes diangkat oleh raad atas soeatoe voordracht dari sekoerang-koerangnja doea orang, jang dibikinnja oleh madjelis burgemeester dan wethouders."

Dalam hal inilah maka lid lid dari raad terikat dalam pilihannja, dan dalam hal itoelah, maka, apabila diantara orang² jang dimasoekkan dalam voordracht itoe adalah seorang lid raad, maka dilaranglah pada lid ini boeat toeroet memberi soeara.

Oleh karena secretaris dari raad kaboepaten tidak diangkat oleh raad tetapi oleh Pemerintah, maka pasal jang seroepa itoe tidak termoeat dalam Ordonnansi Kaboepaten, sehingga boleh djadi boeat mareka jang meloeloe mempeladjadi Ordonnansi itoe adalah soesah boeat mentjari maksoednja perkataan „voordracht" tadi. Oleh karena Ordonnansi Kaboepaten direntjanakan dengan bersandar atas Stadsgemeente-Ordannantie (dahoeloe Locale Raden Ordonnantie jang diambilnja dari Gemeentewet) maka patoetlah diselidiki maksoedaja pasal² dari S. G. O., apabila adalah pasal-pasal dari O. K. jang maksoenja tidak begitoe terang.

Begitoe poen kita haroes menjelidiki jurisprudentie dari Gemeentewet, apabila kita tidak dapat ketahoei benar maksoednja pasal-pasal dari S. G. O.

Pasal dari S. G. O. jang boenjinja sama dengan pasal 42 O. K. ialah pasal 59 Pasal 59 S. G. O. ini boenjinja djoega :

1. De leden onhouden zich van medestemmen over zaken, die hen. hunne

achtgenooten of hunne bloed-en aanverwanten, tot den derden graad ingesloten, persoonlijk aangaan of waarin zij als gelastigden zijn betrokken.

2. Een benoeming wordt geacht iemand aan te gaan, wanneer bij behoort tot die personen, tot welke de keuze *door een voordracht* of bij een herstemming *is beperkt* (spat dari kami).

Oleh karena boenjinja pasal 42 O. K. sama dengan pasal 59 S. G. O. maka nistjajalah pengartiannja doea-doea artikel itoelah sama djoega.

Di dalam raad-raad soedah oemoem, bahwa djika ada pilihan lid dari soeatoe commissie atauboen pilihan wethouder, maka lid-lid jang dimasoeakkan dalam „voordracht” (batjalah „aanbeveling”) baik oleh soeatoe fractie dari raad, biarpoe oleh Pemerintah harian, diperkenankan toeroet memberi soera.

Inilah soedah selajaknja, sebab tidak ada sesoeatoepoen oendang-oendang jang melarang kandidat-kandidat itoe toeroet stem.

Apabila adalah soeatoe kandidat jang merasa „rikoeh” (Dj.) boeat toeroet bersoera, maka ia ini lantas meninggalkan persidangan boeat sementara waktoe atauboen ia memberi soera „blanco”. Akan tetapi sekali-kalipoen raad *tidak* berhak melarang kandidat-kandidat itoe oentoek bersoera.

Soenggoehpoen kami akoei, bahwa larangan dalam pasal 42 O. K. itoe ialah agar lid-lid raad jang termasoeak dalam voordracht boeat soeatoe pilihan djangan sampai bisa menggoenakan pengaroeh oentoek dapat kemenangan dalam pilihan, akan tetapi demikianlah tidak boleh diperloeaskan sehingga kemerdikaän lid-lid raad tersingkat. Sebab apakah consequentienja ketentoean, bahwa lid-lid jang masoeak dalam pertelaän tidak berhak bersoera? Consequentienja pengartian jang sedemikian itoe ialah, bahwa apabila semoea lid-lid termasoeak dalam voordracht bisa kedjadian, maka raad tidaklah bisa ambil poatoesan apa-apa.

Menoeroet kebiasaän pada pilihan-pilihan jang sematjam itoe, maka pertama-tama diadakan „vrije stemming”, hal mana kebanyakan teratoer dengan seloeas-loeasnja dalam „Reglement van Orde”. Pada vrije stemming itoe maka raad berhak memilih lain orang jang sekali-kalipoen tidak termasoeak dalam „voordracht” atauboen „aanbeveling”. Sepandjang pengalaman kami hal jang sedemikian atjap kali kedjadian, sehingga seorang jang tidak terkira-kira, bisa diangkat.

Bilamana pada vrije stemming itoe tidaklah ada seorang jang mendapat soera terlebih banjak, maka diadakan „herstemming” diantara orang-orang jang mendapat soera jang terbanjak sendiri. Pada „herstemming” inilah maka menoeroet oendang-oendang dalam pasal 59. S. G. O. atauboen 42 O. K. mereka jang termasoeak dalam pertelaan herstemming *tidak* diperkenankan toeroet bersoera.

Demikianlah soedah terang sekali kalau diperhatikannja boenjinja oendang-oendang „*tot welke de keuze door eene voordracht of bij eene herstemming is beperkt*” (spat dari kami).

Akar
itoe bi

Diat.
dracht'
selidiki
memas

Oleh
dalam
keuze i
ketento
dalam

Dari
„voordr

Oleh
maka
seperti
perkataan
(beperk
soeatoe

Oleh
menarot
dalam v
dalam F

Pende
strijdvra
oempam
dracht”

Sepan
telah me
loemlah

Tetapi
mana di
madjelis
persaän
koesaän
gaimana
koemetir
tentoean
hal pilih
semata-m

Tetapi
dalam ka

Akan tetapi tidaklah pada herstemming sadja, tetapi djoegalah pilihan itoe bisa tersingkat oleh soeatoe „voordracht”.

Diatas soedah diterangkan kehendak wetgever dengan perkataan „voordracht” ini. Ternjatalah oentoek mengetahui maksoed ini maka haroeslah diselidiki pasal 42 S. G. O. tadi Mitsalnja madjelis burgemeester dan wet houders memasoekkan doea atapoen tiga orang oentoek diangkat mendjadi secretaris.

Oleh karena raad tidak berhak memilih orang lain jang tidak dimasoekkan dalam voordracht, maka pilihan itoe tersingkat oleh voordracht itoe (de keuze is beperkt door de voordracht) dan soedah barang tentoe menoeroet ketentoean dalam pasal 59 S. G. O. (42 O. K.) lid dari raad jang termasoek dalam voordracht, tidak berhak bersoeara.

Dari pasal 42 dan 59 S. G. O. maka ternjatalah maksoednja perkataan „voordracht” jang sedjatinja.

Oleh sebab pasal 42 O. K. adalah satoe toeroenan dari pasal 59 S. G. O., maka perkataan „voordracht” dalam pasal 42 O. K. hendaklah diartikan seperti pengartian perkataan itoe dalam pasal 59 S. G. O., mendjadi pada perkataan „voordracht” itoe haroeslah diberi pengartian jang terbatas (beperkt) jang bersandar atas verordening, bahkan dalam hal ini atas soeatoe ordonnansi. (teroetama oleh pasal 42 S. G. O.).

Oleh karena itoelah maka adalak seorang jurist, ahli Decentralisatie jang menaroh sjak atas soal, apakah raad berhak mengatoer hal „voordracht” tadi dalam verordening raad, oempama dalam ambtenaarsverordening atapoen dalam Reglement van Orde?

Pendek kata sepandjang pikirannja, beloem tentoe — inilah misih mendjadi strijdvraag — raad berhak menentoekan — dalam ambtenaarsverordening oempamanja — bahwa madjelis harian berhak mengadakan soeatoe „voordracht” jang mengikat (bindend).

Sepandjang fikiran saja raad berhak itoe. Beberapa raad-raad lokaal poen telah mengatoer hal itoe dalam verordeningnja, sedang sampai ini masa, beloemlah ada tjelaän sesoeatoe poen apa dari jang berhak mengamatinja.

Tetapi berhaklah soeatoe raad menetapkan soeatoe verordening, dalam mana ditentoekan, bahwa oentoek memilih soeatoe lid madjelis koemetir, madjelis ini berhak memadjoekan soeatoe „bindende voordracht”? Sepandjang persaän kami beloem tentoe, sebab hal jang sedemikian itoe menjingkatkan koeasaän raad, lagi poela demikian itoe boekan maksoednja wetgever, sebagaimana terliat dari pasal 19 R. O., dimana diatoer bahwa hal pilihan madjelis koemetir itoe diloekoekan tidak dengan peranteraän voordracht, sebab ketentoean itoe tidak dimoeatkan dalam oendang², demikianlah berlainan dengan hal pilihan secretaris stadsgemeenteraad, dalam oendang-oendangnja mana semata-mata diterangkan hal itoe.

Tetapi tentang „strijdvraag” terseboet tidak perloe dioraikan lebih djelas dalam karangan ini. Hal itoe disini hanya dikemoekan seperloenja sadja

oentoek mendjelaskan pemandangan kami atas pengartian pasal 42 O. K. Adapoen apabila terpendang perloe akan diperloeaskan poela karangan tentang soal soal terseboet.

Menilik oraian² diatas ini, maka jakinlah kami, bahwa voordracht jang telah dilakoekan oleh soeatoe raad dan jang telah di terangkan poela oleh toean Katjinta dalam karangan pertama, tidak boleh dihanggap sebagai voordracht jang dimaksoedkan oleh wetgever dalam pasal 42 O. K., sehingga berlainan dengan pengarang tadi kami tetap berpendapatan, bahwa lid-lid jang termasuk dalam „voordracht” (batjalah „aanbeveling”) haroes diberi hak oentoek bersoeara.

SLAMET.

Tentang menggoenakan pasal 42 O. K.

(Repliek).

Pemandangan toean Slamet tentang menggoenakan pasal 42 O. K. dalam Madjallah tanggal 16 October 1931 No. 24, sebagai perdjawaban atas kita poenja karangan tentang soäl termoeat dalam Madallah tanggal 1 September taoen ini No. 21, tiadalah dapat memberi kejakinan, bahwa pemandangan kita itoe kliroe.

Sebagai pokok perbantahan toean Slamet telah pertimbangkan hartinja perkataan „voordracht” dalam pasal 42 O. K. itoe. Menoeroet fikirannja toean terseboet jang dimaksoed oleh pasal itoe, jaitoc voordracht jang bersandar pada verordening.

Njesel sekali toean Slamet tida memberikan katerangan, dari mana ia dapat kejakinan itoe. Sebagai sekarang pendapatannja itoe boeat kita hanja berharga sebagai anggapan jang tida beralasan, dari karena moedah sekali diperanginnja atau ditolaknja (aanvechtbaar).

Djikalau kita mengingatkan boenjinja pasal 42 O. K. itoe dan mempertimbangkan maksoednja, tiadalah kita mendapat sesoeatoe penoendjoekan bahwa perkataan voordracht dalam pasal terseboet, haroes diberikan pengartian jang terbatas (beperkt), sabagaimana di maksoe 'kan oleh toean Slamet

Dari sebab itoe, tiada ada salahnja kalau perkataan itoe diberi pengartian jang biasa (gangbaar), jaitoe: „lijst pertelaän dari orang² jang dipadjoekan boeat dipilih dengan diberi nomor roentoetan jang paling disoekai oleh jang memperboeat pertelaan itoe”.

Menoeroet kebiasaan, voordracht boeat sesoeatoe pilihan jang akan dilakoekan oleh raad, diperboeatnja oleh Colege Gecommitteerden, sebagai badan jang terdjadi dari leden raad jang mempoenjai kepertjajaän raad. Memang masing-masing lid raad boleh djoega menghadapkan candidaat, tetapi sebagaimana toean Slamet poen soedah akoei, voorstel dari lid-lid itoe tiadalah boleh dinamai atau dianggap voordracht, dari karena voor-

stel² ito
toelah

Piliha
didas i

Poen
jang kit

1. „Apa
Maksoec

soeatoe
kemenar

2. „Apa
soek car

Ta' be
roet poe

raad jan
ma oleh

Menoe
didas ito

dracht, s
atau loeg

Memp
jang dila

pasal 42
oleh pas

Kaboep
Menoe

tetap dai
taoen 193

itoe. Men
djoemblak

f 50.264.
Akan t

oen 1932
Oentoek

lekasnja n
1. Ver

pengasilan
slag boeat

2. Ver
roemah tar

stel² itoe tida atau soesah diatoer memakai nomer roentoetan, sebab tentoelah masing-masing lid memadjoekan candidaatnya sebagai nomer satoe.

Pilihan jang tida dilakoekan atas voordracht jang dimaksoed oleh kita diatas itoe, tentoelah terkatjau bilau.

Poen jang mendjadi „alasan jan terpenting” dalam kedjadihan pilihan jang kita oeraikan dalam karangan kita itoe, ja'ni :

1. „Apa maksoednja larangan dalam pasal 42 O. K. itoe?”

Maksoednja jaitoe agar lid-lid raad jang termaksoed voordracht boeat se-soeatoe pilihan djangan sampai boleh menggoenakan pengaroeh oentoek kemenangannya dalam pilihan.

2. „Apa dalam kedjadian jang kita oeraikan itoe lid-lid raad jang termaksoed candidaat boleh menggoenakan pengaroehnja itoe?”

Ta' boleh disangkal lagi memanglah begitoe, sebab pilihan itoe, menoe-roet poetoesan raad sendiri, hanja boleh dilakoekan atas doea orang lid raad jang dipadjoekan dalam voordracht college gecommitteerden dan ditrima oleh raad, djadi seolah-olah beperkt pada voordracht itoe.

Menoeroet kita poenja pendapatan dalam hal pilihan jang diterangkan diatas itoe, ta' bergoena dipertimbangkan soal tentang pengartiannya voordracht, sebab sapandjang pengatahoean kita wetgever anggap tida perloe atau loepa boeat menoendjoekan apa jang dimaksoed oleh perkataan itoe.

Mempertimbangkan soal itoe njata tida perloe, dari karena dalam pilihan jang dilakoekan oleh raad itoe, telah yakin bahwa larangan terseboet dalam pasal 42 O. K. perloe dilakoekan akan me joekoepi apa jang dimaksoed oleh pasal itoe.

KATJINTA.

Kaboepaten Tjilatjap dengan padjak² opcenten.

Menoeroet warta dalam Locomotief, maka boeat sementara soembangan tetap dari Negri akan dipotong dengan f 10 000, sehingga anggaran taoen taoen 1932 hendaklah direntjanakan poela dengan memperhatikan potongan itoe. Menoeroet rentjana-anggaran Negri taoen 1932 maka soembangan tetap djoemblahnja f 60.246,— sehingga sekarang boleh ditentoekan akan ditrima f 50.264.

Akan tetapi dengan mengadakan padjak opcenten penerimaan dalam taoen 1932 bisa tambah lagi.

Oentoek mengadakan padjak itoe, maka hendaklah Raad dengan selekaslekasnja menetapkan.

1. Verordening jang bermaksoed memoengoet 5 opcenten atas padjak pengasilan Negri. Opcenten ini tidak dikenakan, djika hoofsom dari aanslag boeat satoe taoen djoemblahnja koerang dari f 11.40.

2. Verordening jang bermaksoed memoengoet 15 opcenten atas padjak roemah tangga.

3. Verordening jang bermaksoed memoengoet 10 opcenten atas pajak verponding.

Verordening² terseboet diatas ini akan berlakoe moelai 1 Januari 1931. Djoemblahnja penerimaan dari pajak-pajak ini ditaksir koerang lebih f 11.000.

Adapoen sebab-sebabnja Raad Kaboepaten ini hendak ambil tindakan-tindakan tadi ialah berikoet.

Pemerintah telah mempertimbangkan pada Provincie Midden-Java soepaja mengadakan soeatoe roepa pajak opcenten atas pajak-pajak Negri, soepaja daerah-daerah autonoom jang ada dalam djadjahannja dapat kesempatan oentoek memoengoet pajak. Oleh karena itoelah maka kelak daerah-daerah itoe bisa menambahkan pengasilannja dengan mengadakan pajak-pajak opcenten atas pajak-pajak Negri, sehingga daerah-daerah itoe bisa dapat gantian dari penoeroenan soembangan Negri, meskipoen tidak semoeanja tetapi toch sebagian dari penoeroenan itoe.

Berhoeboengan dengan kehendak Pemerintah terseboet di atas maka pada Provinciale Raad akan di kemoekan rentjana-verordeningen, jang bermaksoed akan memoengoet pajak-pajak opcenten moelai tanggal 1 Januari 1932 jang besarnja.

5 opcenten atas pajak Nagri;

5 opcenten atas pajak roemah tangga;

10 opcenten atas pajak verponding;

Pada moelai berlakoenja verordening-verordening itoe maka akan di tjaboet verordening-verordening dari Plaatselijke Raad Noord-dan Zuid Banjoemas dahoeloe jang misih berlakoe pada taoen 1931 dan menoeroet verordening-verordening mana dipoengoetnja

10 opcenten atas pajak-Nagri;

20 opcenten atas pajak roemah tangga;

20 opcenten atas pajak verponding.

Apabila „unificatie” dari opcenten Provincie soenggoeh bisa kedjadian, maka beratnja poengoetan opcenten atas pajak-pajak Negri jang haroes dipikoel oleh pendoedoek akan lebih ringan terasanja.

Dengan tidak memberatkan pajak-pajak pada sekalian pendoedoek, maka dalam regentschap Tjilatjap akan bisa dipoengoetnja 5 opcenten atas pajak pengasilan, 15 opcenten atas pajak roemah tangga dan 10 opcenten atas pajak verponding.

Sebagaimana telah dima'loemkan Pemerintah telah memberi tahoe kan, bahwa verordening-verordenig pajak opcenten dari daerah-daerah autonoom, jang haroes dilakoekan moelai 1 Januari 1932 hendaklah diterimanja oleh kantor Adviseur Decentralisatie sebeloenja tanggal 1 December 1931.

Oleh karena baroe-baroe ini Pemerintah telah minta pada Provincie soepaja mengadakan „unificatie” dari padjek-padjek opcenten — ialah soepaja

opcenter
tingan ja
opcenter
soepaja
soedahn
Memb
bahwa
tanggal
Madje
verorden
diterima

Desa -

Dari

atoeran -

moekaka

Bebera

dari pel

ini nege

noom k

kepenting

hatikan l

Hanjak

itoe soek

mana dil

bekerdja

Sepand

meenscha

toelah po

daerah, s

berbahaja

jang dioe

perobahar

keperloea

schappen,

tadi, lagi

ban - bada

saän-koea

menimboe

Lid - lid

hati pada

bahwa pe

opcenten boeat manapoen daerah sama besarnja — dan mengingati kepentingan jang besar sekali bagai kaboepaten-kaboepaten oentoek mengadakan opcenten moelai 1 Januari 1932, maka pada Pemerintah telah dipohonkan soepaja diberi kelonggaran boeat mengirimkan verordening-verordening se-soedahnja tanggal 1 December 1931.

Membalas permohonan ini, maka Pemerintah telah memberi tahoe kan, bahwa oentoek kaboepaten-kaboepaten tempo itoe dioendoerkan sampai tanggal 20 December.

Madjelis Gedeputeerden dari Provincie Djawa Tengah mengharap soepaja verordening-verordening jang ditetapkan oleh raad-raad kaboepaten dapat diterimanja paling achir pada tanggal 9 December.

Desa - desa („Inlandsche” Gemeenten).

Dari Gedelegeerdenverslag tentangan rentjana ordonnantie jang memoeat atoeran-atoeran baroe perihal Inlandsche Gemeenten dan jang telah dike-moekakan pada Dewan Rajat kami dapat salin dengan singkat dibawah ini.

Beberapa lid - lid menerangkan tidak mempoenjai pengharapan banjak dari pelatoeran baroe jang dioesoelkan ini. Sebagai dinegeri - negeri lain di ini negeri terlihatlah djoega bahwa desa - desa sebagai badan - badan auto-noom ketjil teristimewa soeka sekali akan memperhatikan kepentingan-kepentingannja sendiri, tetapi seoemoemnja tidak begitoe soeka memperhatikan kepentingan-kepentingan lain.

Hanjalah bilamana terpaksa dan terantjam oleh bahaja, maka desa - desa itoe soeka bekerdja bersama-sama. Lid-lid tadi tidak moefakat sekali, bila-mana dilakoekan paksaän ataupoen perintah haloes soepaja desa - desa itoe bekerdja bersama-sama.

Sepandjang pendapatan lid - lid tadi maka djika djoemblahnja rechtge-meenschappen jang mempoenjai badan - badan sendiri diperbanjakan, ten-toelah perhatian - perhatian dari berbagai-bagai kepentingan dari soeatoe daerah, sekali - kalipoen tidak akan lebih ringan, tetapi lebih soesah dan berbahaya, dan oleh rajat tidak akan dapat dimengertinja. Setelah pelatoeran jang dioesoelkan tadi dilakoekan maka dalam djadjahan, jang haroes dapat perobahan pemerintahan, jang bisa ditoendjoekan oentoek memperhatikan keperloean-keperloean oemoem tadi jalah : Negeri, provincie, groepsgemeen-schappen, desa - desa jang didjadikan satoe sebagaimana telah dioesoelkan tadi, lagi poela Inlandsche gemeenten dan desa, semoeanja itoe dengan ba-ban - badannja sendiri. Orang telah menaroh sjak, apakah membatesi koea-saän-koeasaän antara berbagai-bagai badan dalam praktijnja tidak akan menimboelkan kesoeakaran-kesoeakaran.

Lid-lid lainnja jang mempertimbangkan soepaja bekerdja dengan hati-hati pada waktoe mendirikan rechtsgemeenschappen baroe, mengakoei, bahwa penghidoepan pada djaman sekarang ini memboetoehkan pelatoeran

baroe jang memberi kesempatan oentoek mendirikan desa - desa jang lebih besar dari desa-desa sekarang ini.

Lid-lid tadi memikirkan perihal mengadakan leiding-leiding air-minoem mendirikan roemah-roemah sakit dan lain-lainnja. Atas sikap ini dikemoekakan bahwa bekerdja bersama-sama oentoek keperluan seroepa itoe bisa-lah kedjadian tidak dengan mendirikan rechtsgemeenschap baroe dengan soeatoe badan jang berhak memoegoet pajak-pajak dan mengadakan hoekoeman boeat pelanggaran-pelanggaran.

Sebagian lagi dari lid-lid merasa pelatoeran jang direntjanakan tadi haroeslah teroetama dipandangnja dari sikap akan mendidik rajat dalam hal staatkunde, oleh karena mana pelatoeran itoe hendaklah dilakoekan dalam daerah-daerah dimana rajat soedah masak oentoek keperluan itoe.

Lain fihak menjatakan tidak kesetoedjoeanja bahwa rentjana tadi bermaksoed memberi pendidikan dalam ilmoe staatkunde. Djika betoel maksoednja demikian maka pelatoeran itoe tidak boleh dilakoekan. Boekan oentoek pendidikan, akan tetapi oentoek menjokoepi keperluan jang ternjata penting, maka pelatoeran jang dioesoelkan bisa ditrimanja. Beberapa lid jang seoemoemnja setoedjoe dengan pelatoeran tadi berpendapatan, bahwa dalam rentjana tidak diperhatikan dengan setjoekoepnja keadaän-keadaän jang telah berobah dalam djadjahan jang haroes diberi pelatoeran baroe. Dalam djadjahan-djadjahan jang soedah diadakan provincie-provincie atau goepermen-goepermen maka sepanjang perasaän lid-lid tadi adalah baiknja, djika badan-badan jang haroes didirikan berhoeboengan dengan itoe, diberi koeasa atas hal-hal jang menoeroet rentjana haroes dipoetoes oleh Hoofd van Gewestelijk Bestuur, lagi poela dihanggap baik, djika didalam pelatoeran ini diadakan soeatoe tjara pemberian koeasaän-koeasaän pada badan-badan baroe jang didirikan, oempamanja seperti telah terdjadi dalam Provincie-ordonnantie dan Gemeente-ordonnantie.

Lid-lid lain diminta dengan sangat soepaja dengan sigra pada desa-sa jang besar tadi serta raad-raadnja diberikan koeasaän-koeasaän dari Pemerintah central dan dikoeasakan poela akan memperhatikan kepentingan-kepentingan jang pada waktue ini misih diserahkan pada ondeaf-deelingsraden. Raad-raad ini bisalah dihapoeskan, agar perselisihan antara raad-raad ini dan raad-raad baroe tidak akan timboel. Oleh sebab perhoeboengan-perhoeboengan tadi (federatie) dari desa-desa soedah mendjadi badan satoe jang koeat, maka tidak perloe dipergoenakannja lagi soeatoe pemerintahan district (districtsbestuur).

(Akan disamboeng).

Ang
Ang
f 183
(boea
tidak
f 141.
tempa
pembil
taoen
oleh k
sir „M
ling Ill
lebih c
tempat
f 1765.
f 25.—
boeat
boeat
f 100.—
dan bo
djaan k
keaman
afdeelin
dan afc
Angg
deel 1,
(1930)
onderde
dari tal
deel 3,
onderde
1931 f 7
mengam
an chew
bajaran
onderde
pekoebo
ditaksir
deel 12,
dari tak
koerang
f 400.—

Anggaran Kaboepaten Tjirebon.

Anggaran keloearan dari Kaboepaten Tjirebon tertoeptoep dengan djoemblah f 183 873,01. Afdeeling I, Pemeritahan Regentschap dapat ditahisir f 24.906.— (boeat taoen 1931 f 24.627.—); afdeeling II, pekerdjaan oemoem sekedar tidak termasuk dalam bagian-bagian lain f 114.088.— (boeat taoen 1931 f 141.237.—); afdeeling III, pekerdjaan pembersihan f 3 435.—; afdeeling IV, tempat-tempat pekoebroeran oemoem f 7.115.—; afdeeling V, pengawasan pembikinan roemah f 50; afdeeling VI, oeroesan pasar f 5.457.— (boeat taoen 1931 f 9 707 atau boeat taoen 1932 adalah koerang f 4550.— ialah oleh karena pasal 52, ongkos beli atau mengoeasai pasar-pasar desa ditaksir „Memorie” lantaran pengopperan pasar-pasar itoe beloem selesai; afdeeling III, pemeriksaan chewan dan daging ditaksir f 6008.— atau f 1055.— lebih dari taksiran 1931 oleh karena terhanggap perloe boeat mendirikan tempat pemotongan babi di Tjiledoek; afdeeling VIII, penjediaan aer minoem f 1765.—; afdeeling IX, subsidie f 1100.—; ialah boeat Locale Belangen f 25.—, boeat Pamitran f 600.—, boeat Ned. Ind. Wegenvereeniging f 25.—, boeat perhimpoean goena memperbaiki nasibnja orang² boeta f 50.—, boeat perhimpoean jang kasih peladjaran kepada anak² bisoe dan toeli f 100.—, boeat Reclasseeringsvereeniging oentoek anak² „West. Java” f 100.— dan boeat Anti-Woekervereeniging Tjirebon f 200.—; afdeeling XI, pekerdjaan kesehatan f 2.517.—; afdeeling XII, pengoesahaan oentoek memadjoekan keamanan orang ketjil f 2000.—; afdeeling XIV, pekerdjaan oetang² f 1 415.—; afdeeling XVI, penerangan djalan f 1 331.— (boeat taoen 1931 f 805.—) dan afdeeling XVII, keloearan tidak tentoe f 6 636,01.

Anggaran penerimaan djoemblahnja f 183 873,01, diantara mana onder deel 1, sesa dari rekening begrooting jang telah ditoetoep paling kemoedian (1930) sependjang beloem disediakan goena keperloeian lain f 22.600,05; onderdeel 2, padjeg atas keramean oemoem f 3000 atau f 3000 koerang dari talesiran taoen 1931 berhoeboeng dengan zaman malaise ini.; onderdeel 3, padjeg andjing f 600 atau f 200 koeraug dari taksiran taoen 1931; onderdeel 4 pembajaran dari idinan djoel minoeman f 540. — (boeat taoen 1931 f 720.—); onderdeel 5, padjeg kendaraan f 22 000.—; onderdeel 6 beja mengamat-amati atas pembikinan roemah f 3000.—; onderdeel 7, pemeriksaan chewan dan daging f 7000.— (taoen 1931 f 6000.—); onderdeel 8, pembajaran atas memakai tempat potongan chewan f 1250.— (taoen 1931 f 750); onderdeel 9, peroes haan pasar f 18 500; onderdeel 10, pengasilan tempat² pekoebroeran oemoem „Memorie” oleh karena terasa soesah sekali boeat ditaksir; onderdeel 11, pekoebroeran Tjong Hoa „Memorie” djoega; onderdeel 12, pembajaran idinan memakai djalan f 1500.— atau f 500.— koerang dari taksiran taoen 1931; onderdeel 15, padjeg petasan f 1500.— atau f 300.— koerang dari taksiran taoen 1931; onderdeel 21, pendapatan poliklinik f 400.— atau f 200.— koerang dari taksiran taoen 1931; onderdeel 22,

pendapatan obat-obat f 300.— (taoen 1931 f 500 —); onderdeel 25, soembangan tetap dari Negri f 88.759 atau f 10.724 koerang dari soembangan dalam taoen 1931; onderdeel 26, toeslag dari keloearan² jang tidak mendatangkan hatsil „nihil” berhoeboeng dengan kesoekaran wang-wang Negri.

Menoeroet soerat Goebornoer Provincie Pasoendan tg. 25 Aug. 1931 dalam taoen 1932 Kaboepaten hanja akan dapat perbantoean dari Negri sebanjak f 108.972,—.

Onderdeel „accrestoeslag” mendjadilah misti dihilangkan oleh karena menoeroet rentjana-anggaran Negri kedoea onderdeel „uitkeering tetap” dan „accrestoeslag” dipersatoekan mendjadi „pembantoean tetap”.

Kemoedian berhoeboeng dengan soerat ideran Pemerintah tanggal 2 October maka diadakan permoesjawaratan dengan toean F. Strik perihal dapat tidaknja uitkeering f 108 972,— terseboet di koerangi. Kesoedahannja maka wang itoe misti dikoerangi f 20.213,— lagi, mendjadi banjakknja uitkeering 1932 f 88 759,—.

Tentang hal potongan gadjih pegawai maka Kaboepaten akan mengikoeti pelatoeran Pemerintah. Lain dari itoe wang doedoek lid-lid Raad dan lid-lid Gecommitteerden dipotong djoega dengan 10%.

Officieele Mededeelingen.

In verband met de te verwachten mindere inkomsten heeft het Bestuur het honorarium der artikelen in het orgaan, welke na 1 Januari 1932 ter plaatsing worden ontvangen, vastgesteld op f 5,— voor de eerste 2 bladzijden druks, f 4,— voor de 2 volgende bladzijden druks, f 3,— voor de 2 daarop volgende bladzijden druks en voor elke bladzijde druks meer f 2,50. Gedeelten eener bladzijde zullen naar evenredigheid worden gehonoreerd.

Voor correspondenties, waarbij van raadpublicaties gebruik gemaakt wordt, is het honorarium bepaald op f 3,— per bladzijde, niet medegerekend de overgenomen teksten.

Het Bestuur der Vereeniging voor Locale Belangen is samengesteld als volgt: G. de Raad, Voorzitter. H. J. Drost, Secretaris. F. W. M. Kerchman, Penningmeester, allen te Semarang; H. J. Bussemaker te Soerabaja, Mr. A. Meijroos te Batavia, R. Slamet te Semarang, M. Soetardjo te Grisse, Mr. J. M. Wesselink te Medan, R. A. A. Wiranata Koesoema en Ir. J. E. A. von Wolzogen Kühr, beiden te Bandoeng.

Copy voor elk nummer van dit tijdschrift, dat op den 1sten der maand verschijnt, wordt ingewacht uiterlijk op den 20en der voorafgaande maand, copy voor het nummer van den 16en uiterlijk op den 5en der maand.